

1. Broşür:

**ALLAHIN
SÖZÜ
DEĞİŞMEZ**

1. Broşür: **ALLAHIN SÖZÜ DEĞİŞMEZ**

Yeryüzünde basılan her bir kitabın arkasında sağdaki resimde görebildiğiniz numarasının benzeri yazılıyor: ISBN (inigilizce: ‘International Standard Book Number’ = ‘uluslararası standard kitap numarası’). Devletlerarası antlaşmalara dayanarak verilen bu numaranın amacı, yazarın haklarını korumaktır; hem parasal, hem de içeriği korumak açısından. Ne de olsa, hiç bir yazar bunca emek verip kitabının başkaları tarafından değiştirilmesini hoş karşılamaz, tam tersi, onu korumak için elinden geleni yapar. Bu telif hakkını çiğneyip bir kitabın içeriğini değiştirenler ve onu asıl yazar tarafından yazıldı diye yayanlar, zaten cezaya çarptırılıyor.

Devlet seviyesinde de aynı prensibi görüyoruz. Soldaki resimde gördüğünüz bina, Türk firmaları tarafından Kazakistan’da inşa edilen bir devlet binasıdır: Kazakistan Devlet Arşivi. O arşivde

hükümet tarafından çıkarılan bütün resmi yazılar muhafaza edilecektir. Kişisel yazarlardan da fazla, hükümetler vermiş oldukları kararların kaybolmamasına veya değiştirilmemesine dikkat ederler.

Bizim gibi fani, zayıf ve mükemmellikten uzak olan insanlar sözümüzün değiştirilmesine izin vermedikten sonra, ebediyen var olan, sonsuz güce sahip olan ve büsbütün kutsal olan Allah da aynısını yapmayacak mı? Kendi kutsal sözlerini

başkaları tarafından değiştirilmesine izin verecek mi? Bu broşürde araştırmak istediğimiz konu budur.

Müslümanlar tarafından 'nazul', yani 'Allahtan indirilmiş', olarak kabul edilen ve ayrıca 'semavi kitaplar' denilen dini kitapların sayısı dördttür: Tevrat, Zebur, İncil ve Kuran. En yaygın anlayışa göre, Allahtan bir kitap indiriliyor, onun geçerliliği bir süre devam ediyor, sonra 'beşer', yani insanların sözleri ona karışıyor ve böylece geçerliliğini kaybediyor. Artık başka bir kitabın indirilmesine ihtiyaç doğuyor. Oysa dördüncü yerde indirilen Kuran'a gelince, onun artık Allah tarafından ebediyen korunduğuna inanılıyor.

Bu düşünceyi daha fazla araştırmadan, dikkatinizi hemen içindeki tutarsızlığa çekmek istiyoruz: sonsuz güce ve kutsallığa sahip olan Allah neden üç defa sözünün insan tarafından değiştirilmesine göz yumsun da, artık dördüncü defasında buna karşı önlem alsın? Acaba, Allah hamurunu tuturamayan bir fırıncıya mı benziyor: birinci defa denedi (Tevrat), tuturamadı. İkinci defa denedi (Zebur), tuturamadı. Üçüncü defa yaptı (İncil), gene tuturamadı. Artık dördüncü denemesinde (Kuran) başarılı oldu. Bu biraz kaba örneği işitince herhalde rahatsız oldunuz, çünkü öyle bir düşünceyi Allaha yakıştıramıyorsunuz. Ve gerçekten de öyledir: Allah kutsal kitaplarının üçünün bozulmasına izin verip de ancak dördüncüsünü korumaya başardığını düşünmek, Allahın kudretini inkar etmek, hatta kudsiyetine küfür etmek demektir.

Buna rağmen, bugüne kadar müslümanların çoğu bu düşünceye sahiptir. Şimdi de bunun sebeplerini araştıralım.

1. Kuran, daha önceki kitapları kabul ediyor mu?

Kuran, büyük bir kesinlikle daha önce indirilen Tevrat, Zebur ve İncil'in Allahın sözü olduğunu ortaya koyuyor, müslümanlara da o kitaplara saygı göstermelerini buyuruyor. Bu konuda

şu Kuran ayetlere bakabilirsiniz: Bakara 40,136,285; Al-i İmran 3,71,93; Nisa 47,136 Maide 47-51; 69,71-72; Enam 91; Yunus 37,94; Enbiya 7; Ankebut 45,46; Fatır 31; Ahkaf 11

Bozulmuş, insanların sözleriyle karışmış ya da geçerliliğini kaybetmiş kitaplara neden saygı duyalım? Allah neden öyle kitaplara saygı duymamızı buyursun?

2. Kuran'a göre insan Allahın sözlerini değiştirebilir mi?

'Rabbinin sözü, doğruluk ve adaletle tamamlandı. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur.' (En'am 115)

'Allahın sözlerinde hiç bir değişme yoktur. Bu büyük başarıdır.' (Yunus 64)

Kuran bu konuda da kesin bir hüküm veriyor: yeryüzünde Allahın sözünü değiştirebilecek kadar güçlü bir insan, cin ya da başka varlık yoktur. Bu da ancak Allahın kudretine ve mutlak gücüne uygun bir sonuçtur. Allahın sözünü değiştirecek olursa, o kişi Allahtan daha kuvvetli olur; o da mümkün olmadığına göre, öyle bir kişi yoktur.

3. Acaba, Allah kitaplarının arasında ayırım yapıyor mu?

Belki de Allah, Tevrat, Zebur ve İncil'in bozulmasını istedi de insanlar tarafından değiştirildiler. Böyle düşününlere göre, Allah önceki üç kitaba, sanki bir adamın bazı çocuklarına öz, bazılarına üvey gözüyle baktığı gibi, o kadar fazla önem vermedi, ama Kuran'a gelince ona daha iyi baktı.

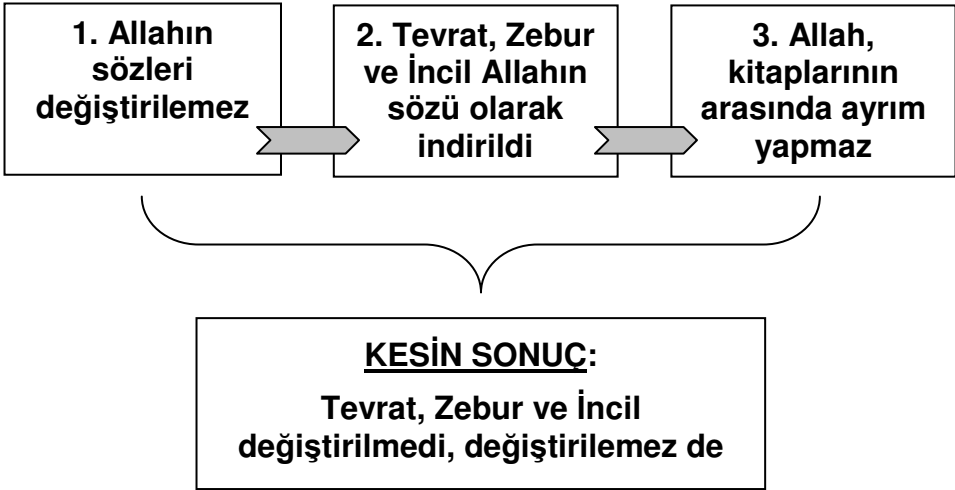
Bu düşünce de büsbütün yanlıştır. Kuran'da müslümanlara şöyle buyuruluyor:

"Allah'a, bize gönderilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlarına gönderilene, Musa ve İsa'ya verilene, Rableri tarafından peygamberlere verilene, onları birbirinden

ayırt etmeyerek inandık, biz O'na teslim olanlarız" deyin.”
(Bakara 136)

Demek, müslümanlar Tevrat, Zebur, İncil ve Kuran'a “onları birbirinden ayırt etmeyerek” iman etmeleri, aynı ölçüde saygı göstermeleri gerekiyor. Bunun sebebi de ortadadır: Allahın kendisi de o kitapların arasında ayırım yapmıyor.

1., 2. ve 3. altında yazdığımız noktaları şöyle bir sıralarsak, tek bir mantıksal sonuç çıkıyor:

Bu sonuç kaçınılmazdır. Kimse kalkıp da “Ama Allah katında herşey mümkündür” gibi sözlerle bu kesin sonuçtan kaçınamaz. Allah konuşmakla, insanlara söz vermekle kendini bağlıyor. İnsanlara kendi sözlerinin değişmez olduğunu, Tevrat, Zebur ve İncil de Kuran’ın olduğu kadar onun sözü olduğunu ve kitaplarının arasında ayırım yapmadığını söyledikten sonra, insana düşen pay bu mantıksal sonucu kabul etmektir.

Küçük bir köyde Ahmet adında bir ilkokulu müdürünün yaşadığını farz edelim. Biricik sınıfında sadece dört öğrenci kalmış: Tahsin, Zeki, İsmet ve Kadir. Sonra Ahmet Bey

öğrencilerine desin: “Benim öğrencilerim olarak sizi her zaman koruyacağım. Aranızda hiç ayırım yapmayacam”. Sonra Tahsin, Zeki ve İsmet parmağını kaldırıp: “Hocam, bizi de koruyacak mısınız?” diye sorarlarsa, müdürün cevabı ne olacak? “Eh, nasıl bir soru bu? Şimdi az önce herkesi koruyacağımı söyledim ya!”

Evet, o müdür bey Tahsin’i, Zeki’yi ve İsmet’i nasıl koruyacaksa, Allah da Tevrat’ı, Zebur’u ve İncil’i korudu, her zaman da koruyacaktır. Onların üçü bugünlere kadar mevcuttur, hatta bir tek kapak altında ‘Kutsal Kitap’ ya da ‘Kitabı-Mukaddes’ adıyla yayımlanmaktadır.

Aslında yukarıda verdiğimiz kesin ispat yeterlidir; başka başka fikirler ortaya koymaya gerek yok. Aslında burada broşürümüze son verebiliriz, çünkü başka ne sözler bulunursa, hiç bir şey bu kesin ispatı bozamaz.

Gene de, okurlarımızın yararı ve konunun daha iyi anlaşılması için bu meseleye ışık tutan daha fazla bilgi vermeye karar verdik.

4. ‘Tevrat, Zebur, İncil değiştirildi’ iddiasının tarihçesi

Muhammed dini reformunu gerçekleştirdiğinde sadece tek bir tanrının gerçek olduğunu söylemekle yetinmedi, o tanrının eski zamanlardan beri kendini Yahudi peygamberlere tanıtan tanrı olduğunu da söyledi. Dolayısıyla o peygamberlerin kitaplarını doğru ve geçerli saydı. Halbuki, o yıllarda,

matbaanın henüz keşfedilmediği bir çağda, Tevrat, Zebur ve İncili bulmak son derece zordu, kaldı ki, onun Arapça tercümeleri henüz yoktu. O yüzden Muhammed Yahudilerin ve Hristiyanların dinini asıl kaynaklardan değil sadece kendisine anlatılan sözlerden tanıyordu. Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisi çok sınırlıydı.

Herhalde o yüzdendir ki, Muhammed kendini eski peygamberlerine benzer bir peygamber saydı, hatta Tevrat, Zebur ve İncil'de onun geleceğinin önceden bildirildiğini iddia etti: “yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları, okuyup yazması olmayan peygambere uyanlara yazacağız.” (Araf 156-157). Bunu söylemekle Muhammed, Tevrat, Zebur ve İncil'in metninin değiştirilmediğini kabul etti. Çünkü bir kişi o kitapları değiştirmeye kalkmış olsaydı, herhalde en birinci yerde, daha sonra bir peygamberin geleceğini söyleyen ayetler ortadan kaldıracaktı

Müslümanlığın ilk yıllarında kimse o iddianın gerçek olup olmadığını araştırmaya kalkmadı. Zaten o yıllarda müslümanların dikkati daha fazla kılıç zoruyla yaptığı fetihlerin üzerindeydi.

Yahudiler ve Hristiyanlarla gerçekçi bir diyalog o yıllarda mümkün değildi, ona gerek bile duyulmadı. Oysa tarih ilerledikçe müslümanlar, fethettikleri topraklarda yaşayan 'Ehli-Kitap' tarafından Muhammed'in eski kitaplarda müjdelendiği konusunda rahatsız edici sorular işitmeye başladılar. Artık müslümanlar kendi gözleriyle Tevrat'ı, Zebur'u ve İncil'i okuma fırsatına kavuştular. Ve o kitapları karşılaştırırken aralarında bir uyum olduğu, ama üçünün Kuran'dan çok farklı olduğunu anladılar. Üstelik

Muhammed'in geleceğine dair peygamberlik sözleri hiç bir yerde bulunmadı.

Bu çelişki nasıl çözülecekti? "Kuran yanlış olamaz" diye düşünerek ve Muhammed'in de Tevrat, Zebur ve İncilin metnini kabul ettiğini göz önünde bulundurarak, tek bir sonuca varılabildi: Tevrat, Zebur ve İncil Muhammed'in zamanından sonra değiştirilmiş olmalı. Bu tür düşünce, tabii ki, bilim ve akıla dayanmıyor, kör bir imana dayanıyor; "İmanımız elden gidiyor" korkusuyla gerçekleri inatla görmemezlikten geliyor.

Müslüman alimler kutsal kitapların metinlerinin insan tarafından değiştirilme teorisine 'tahrif-i lafzi' derler. İşin ilginç tarafı, islamiyetin ilk yüzyıllarında hiç bir yazar ya da alim, bu tahrif teorisini kabul etmedi. Al-Tabari (855), Amr al-Hakiz (869), Buhari (810-870), Al-Mas'udi (956), Abu Ali Hüseyin Bin Sina (1037) gibi, islamiyetin en büyük alimlerinin hepsi 'tahrif-i lafzi' teorisini redettiler. Yahudilere karşı, "Tevrat ve Zebur'daki sözlerin *anlamını* çarpıyorsunuz" diye suçlamalar oldu, ama kimse 'tahrif-i lafzi' yapıldı diye söylemedi.

Bu teori ilk olarak ancak Muhammed'den 400 yıl sonra İbn Hazm adlı bir müslüman alim tarafından ortaya koyuldu. İbn Hazm 994–1064 yılları arasında Al-Andalus, yani İspanya'daki Kordoba kentinde yaşadı. 38 yaşına kadar

vezir olarak değişik halifelerin altında görev yaptı ve ortaya çıkan iç savaşlarında sert bir asker olduğunu kanıtladı. Ondan sonra kendini kitap yazmaya verdi. Kutsal Kitap'la Kuran'ın arasındaki çelişkileri yazılı olarak ilk ortaya çıkaran o oldu. Ve bu çelişkileri ortadan kaldırmak için yukarıda gösterdiğimiz yola başvurdu: 1. Kuran'la Kutsal Kitabın arasında çelişkiler var - 2. Muhammed Tevrat, Zebur ve İncil'e saygı

göstermemizi söyledi - 3. Kuran doğru olmalı. Onun için tek bir sonuca varabildi: Tevrat, Zebur ve İncil Muhammed'in zamanından sonra değiştirilmiş olmalı. İbn Hazm'ın ölümünden sonra onun teorisi müslüman yazarların arasında gittikçe popüler oldu ve bugüne kadar sanki tarih boyunca müslüman alimlerin anlayışı buymuş gibi gösteriliyor. Halbuki, gördüğümüz gibi, bu en başta öyle değildi.

5. 'Tahrif-i lafzi' mümkün müdür?

Okurlarımızın yararı için şimdi de ortaya atılan bu suçlamaya daha yakından bakacağız: insanlar Kutsal Kitap'ın metnini değiştirmeye kalkarsa da bunun mümkün olamayacağını göreceğiz, kaldı ki, bunu yapmaya deneyenler olmadı.

(1) Kutsal Kitap ne zaman değiştirildi?

Konumuzun bağlamında bizi ilgilendiren şudur: Kutsal Kitap'ın değiştirildiğini söyleyenler, bunun ne zaman olduğunu sanıyorlar: Muhammed'den önce mi, yoksa ondan sonra mı?

Eğer Muhammed'den önce dersek, Muhammed'in kendisi ondan habersiz miydi? Yoksa, Kuran'ın şu sözleri ne anlama geliyor: "Ey Kitab ehli! Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni gereğince uygulamadıkça bir temeliniz olmaz' de." (Maide 68). Yahudiler ve Hristiyanlar, Tevrat ve İncil'de indirileni nasıl uygulayacaklar ki, eğer kitapları tahrif olmuşsa? Hayır, Muhammed'in buna inanmadığını göstermek için bu Kuran ayeti bile yeterlidir.

Öte yandan "Kutsal Kitap Muhammed'in zamanından sonra tahrif edildi" denilirse, hemen bunun tarihsel verilere ters düştüğünü gösterebiliriz. Eski kitapları araştırmak, onların üzerine hüküm vermek, peygamber de olsa, herhangi bir insanın keyfi kararına kalmış bir konu değildir, kendi başına bir bilim dalıdır. M.Ö. 200 yıllarından, matbaanın icat edildiği

1439 yılına kadar binlerce el yazı günümüze ulaşmıştır. Bilim adamlar onları tek tek araştırıp katalog haline getirdiler, aralarındaki bağlantılarını keşfetmeye çalışıyorlar. Aşağıdaki tablolarda çok eski ve bugünümüzü ulaşan el yazıları örnekleri görüyorsunuz.

- Önce Tevrat ve Zebur'un el yazmalarına bakalım:

Bu el yazması M.Ö. 2. yüzyıldan kalmadır, ünlü Kumran mağaralarında bulundu.

M
U
H
A
M
M
E
D

7.
yy.

Bu el yazması da 10. yüzyıldan kalmadır, Halep kodeksi olarak bilinir.

- Şimdi de İncilin el yazmalarını göreceksiniz:

Bu el yazması 4. yüzyılda Mısır'ın Sina Dağı'nda bulundu.

M
U
H
A
M
M
E
D

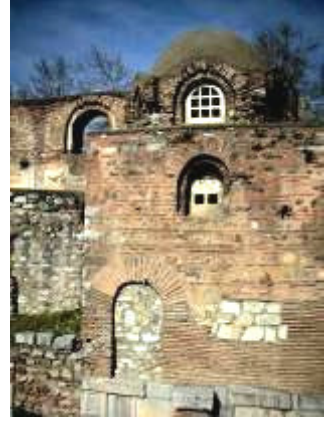
7.
yy.

Bu el yazması da 12. yüzyıldan kalmadır, İtalya'nın Milano kentinde duruyor.

Muhammed'den önce ve Muhammed'den sonraki senelerden kalan bu el yazmalarını karşılaştırılınca aralarında hiç bir değişme olmadığı anlaşıyor. Böylece ne Muhammed'den önce, ne de ondan sonra Tevrat, Zebur ve İncil'in insan tarafından değiştirildiğini görmüyoruz.

(2) İznik Konseyinde ne oldu?

Özellikle Türk müslümanların arasında yaygın olan bir masal var (herhalde İznik kenti bugünkü Türkiye'de bulunduğu için olsa gerek): Bizans emperatoru Konstantin, önceden kıyasıya eziyet edilen Hristiyanlara dini özgürlük tanıyor, daha sonra da Hristiyanlığı devlet dini olarak ilan ediyor. Hristiyan mezheplerinin arasında oluşan öğreti farklılıklarını bağdaştırmak için Hristiyanların yaşadıkları bütün

ülkelerden temsilciler Nikea (bugünkü adı: İznik) kentine davet ediyor. Müslüman masallarına göre, o toplantıda yüzerlece 'incillerden' dört tanesi seçiliyor, öbürleri yok ediliyor.

Burada söz konusu herhangi bir dini inanç ya da kavram değildir; ortada tarih bilimi var: o konseyde tartışılan konular hemen o anda yazıcılar tarafından kayıt edildi, onların yazıları bugün elimizdedir. Bu konuyu anlamak için ne dini kitap, ne de vahiy lazım - toplantının notları elimizde. Gündemde 5 büyük konu vardı, ayrıca 20 tane yeni kural üzerinde oylama yapıldı. Büyük konuların arasında, İsa Mesih'in kişiliği ile ilgili sorular, yanlış öğretileri savunan kişilerin vaftiz edilmesi, baskı altında İsa Mesih inancını inkar edenlerin yeniden topluluklara kabul olunması ve İsa Mesih'in Diriliş Bayramı (Paskalya)

hangi tarihte kutlanması gerektiği konuları vardı. Bütün 25 konunun içinde İncilin metni kesinlikle söz konusu olmadı. Hatta, öğreti açısından farklı düşüncelere sahip olan kilise önderleri, aynı Kutsal Kitap'tan ayet çıkararak tartışılar.

Bu açık verilere karşın bugüne kadar Türkiye'de "İznik'te İncili değiştirdiler" masalı son derece yaygındır, hatta okul kitaplarına bile girmiştir ve böylece mahsum çocuklarımız, ne yazık ki, bir yalanla büyüyorlar, tarihi gerçeklere saygı yerine dini önyargıları sorgusuz sualsiz kabul etmeyi öğreniyorlar. Bu tür zihniyet için ilaç ve çare bulunmuyor: "Dünya bir küre değildir, düzdür" diyen adama ne denilebilir ki? Sözlerimiz kalmıyor.

(3) Kutsal Kitap nasıl değiştirildi?

Allahın sözlerini içerdiğini söyleyen bir kitap nasıl ve hangi yöntemle değiştirilebilir? Burada bir nüshadan bazı sayfaları çıkarıp yerine başka sayfaları takmak söz konusu olmuyor. Muhammed'in zamanına gelince, İsa Mesih inancı dünyanın birçok yerlerine yayılmıştı. Maroko'dan Hindistan'a, İrlanda'dan Etyopya'ya kadar binlerce defa İncil ve onun yanında Tevrat ve Zebur da kopya edildi, onlarca yabancı dile çevrildi, onun ayetlerinden yüzlerce ilahi yazıldı ve binlerce defa başka kitaplarda alıntı yapılmıştı. Üstelik, hristiyanlığın içinde birçok mezhep türemeye başladı; hepsi de kendi Kutsal Kitap nüshalarına sahiptiler. Birisi tek bir ayeti bile değiştirmeye kalksaydı, başka mezhepten olan öbür hristiyanlar ellerindeki Kutsal Kitap nüshalarını korumuş olurdular, değiştirilmesine izin vermeyeceklerdi.

Birçok müslüman hristiyanlığın tarihini bilmedikleri için, müslümanlıktaki olayları hristiyanlara mal etmeye çalışıyorlar. İsa Mesih'in haberi ilk 300 yıl içinde sadece sözle yayıldı, hristiyanlar devlet tarafından zulüm ve baskı gördü. Buna karşın müslümanlık ilk baştan bir devlet olarak

karşımıza çıkıyor. Muhammed peygamber olarak Allahın sözlerini insanlara ulaştırmakla yetinmedi, aynı anda müslüman ümmetinin başı olarak bir devletin adamıydı. İsa'nın "Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" sözü, Muhammed'in düşüncesinin tersidir. İsa Mesih "Benim krallığım bu dünyadan değildir" dedi, oysa Muhammed'in krallığı dünyasal bir krallıktı.

O yüzdendir ki, Kutsal Kitap'ın el yazılarını değiştirmek mümkün değildi. Bunu yapacak güçte olan bir kişi, kilise, devlet ya da başka kurum yoktu. Oysa Kuran metninin tarihinde tam öyle oldu. Üçüncü halife Osman'ın zamanda Kuran'ın metni değiştirildi (bu konuda bu serinin dördüncü broşürüne bakın). Bugünkü müslümanların çoğunun anlamadıkları nokta şu ki, hristiyanlık bir din devleti değildi, tarihinde halifelik yoktu. Onun için bütün dünyadaki Kutsal Kitap nüshaları toplatıp değiştirecek güçte olan kimse yoktu.

Birçok müslüman yazarlar ve alimler bile bu gerçeği kabul ettiler. Bunun bir örneğini vermekle yetineceğiz: 1149-1209 yılları arasında yaşamış olan İranlı sunni alim Fahrettin al-Razi, Tevrat, Zebur ve İncil'in tahrif olduğu teorisi hakkında şöyle bir sonuca varıyor: "Yahudiler ve ilk Hristiyanlara karşı, Tevrat'ın ve İncil'in metnini değiştirdiler diye suçlamalar yapıldı. Oysa öne gelen alimler ve ilahiyatçıların kanaatinca, metni tahrif etmeleri mümkün değildi, çünkü o kutsal kitaplar nesilden nesile nakledilerek her tarafa yayılmıştı ve herkesçe biliniyordu." Acaba, Kutsal Kitap'ı kötüleyen, onun hakkında 'değiştirildi' diye yalan yayan bugünkü müslüman propagandistler, eski müslüman alimlerden daha mı çok biliyorlar?

(4) Kutsal Kitap'ın hangi ayetleri değiştirildi?

Aynı propagandistler Kutsal Kitap'a gelince anlamadan başka bir mantık hatasına düşüyorlar: bir taraftan Kutsal Kitap'ın tahrif olduğu yalanını yayıyorlar, öte yandan aynı o kitapta Muhammed'in geleceğini müjdeleyen ayetler bulunduğunu iddia ediyorlar (mesela Tevrattaki Yasa 18:18 ve İncildeki Yuhanna

14:26 ayetleri). Ne yani şimdi? Bozulmuş, tahrif edilmiş, geçerliliğini kaybetmiş bir kitaptan destek mi arıyorlar? Bütün kasabada tanınan bir yalancının sizin için tanıklık yapmasını ister miydiniz? Güvenmediğiniz, sadece propaganda yalanları yayan bir gazetede okuduğunuz bir habere inanır mıydınız? Oysa, Kutsal Kitap'ın tahrif edildiğini söyleyen müslümanlar aynı o hataya düşerler.

Bugüne kadar 'incil değiştirildi' diyen çok oldu, ama hiç kimse incilin hangi tarafı, hangi ayetlerin değiştirildiğini gösteremedi. Bunu yapanlar olarak genellikle kötü niyetli papazlar ve kilise önderleri gösteriliyor. Gördüğümüz gibi hiç bir papaz bunu yapmadı. Ama bir an için öyle olduğunu farz edelim: o kişi en başta daha sonra bir peygamberin geleceğini söyleyen ayetler ortadan kaldırmayacak mı? Ne de olsa o peygamberin gelişi, adamın dini sistemin sonu demektir. Yoksa papazlar Muhammed'in geleceğini söyleyen ayetlerin çoğunu yok ettiler, ama, işte, birkaç tane gözlerinden kaçtı da onları bugün gene İncilde buluyoruz. Bu kadar saçmalık üretmek ancak gözlerini akla ve düşünceye kapamış fanatik kişiler için mümkündür.

6. Asıl değişikliğe uğrayan kitap Kuran'dır

Bu serinin dördüncü broşüründe göstereceğimiz gibi, bütün suçlamalara karşın geçerliliğini korumuş olan Kutsal Kitap'tır, asıl değişmeye uğrayan kitap ise Kuran'dır. Müslüman tanrıbilimi içinde 'nesih ve mensuh' kavramı var. 'Nesih' sözü

'değiştiren' demektir, 'mensuh' da, 'değiştirilen'. Kuran'ın oluşma sürecinde Muhammed biręok defa verilen bir buyruğu geri almak ya da değiştirmek zorunda kaldı. Bu tabii ki, Kuran'ın tanrısı hakkında bir anlayış problemi oluşturdu. Bir tarafta Kuran 'altın sahifeler'in üzerinde ezelden

ebede muhafaza olduğu söyleniyor. Demek, Tanrı daha dünyayı ve insanları yaratmadan önce Kuran'ın metnini en küçük harfı ve noktasına kadar yazmıştı ve kendi katında bulundurdu. Hal böyleyken elbette değişiklik yapmaya yer kalmıyor. İşte, bu çıkmazdan kurtulmak için 'nesih-mensuh' teorisi ortaya atıldı. Bunun bazı örneklerine bakalım:

(1) Kible değiştirildi

Muhammed en başta Mekke'deyken Kaabe'ye bakarak namaz kılardı. Hicretten sonra Yahudileri müslümanlığa çekmek için kible değiştirildi: artık herkes Kuddüs'e bakarak namaz kılmalıydı. Bu değişiklikle ilgili ayetleri Bakara suresinde buluyoruz: 142-143 ayetlerinde Allah'ın kibleyi Kuddüs'e doğru çevirdiğini söyleniyor; 144 ayetinde ise yeniden Mescid-al Haram, yani Kaabeye çevirdiğini okuyoruz. Ayet 144 nesihtir, ayet 142-143 mensuhtur. Sonradan gelen ayet öncekilerini geçersiz kılmış.

(2) Mücahitlerin gücü

Enfal suresinin 65inci ayetinde her müslüman savaşçının onar düşman yeneceğini söyledi. Bir sonraki ayette ise, o oran bire karşı ikiye indirildi. Arka arkaya gelen iki ayetten biri öbürünü geçersiz kılmış.

(3) zinacı kadınların cezası

İlk 'indirilen' ayete göre (Nisa 15) zina eden kadınların cezası ömür boyu evinde tutuklu kalmak idi. Daha sonra Allah aynı suç için başka bir ceza düşündü: yüz değnek (Nur 2 ayeti Nisa 15 ayetini iptal ettiği deniliyor).

Bugünlerde şeriati uygulayan devletlerde ise zina eden kadınlar taşlanıyor. Bu da nesih-mensuh teorisinin belki de en çarpıcı örnektir: önce Kuran'da yazılı bir ayet başka ayet tarafından iptal oluyor, sonra birinci ayeti geçersiz kılan ayet kendisi geçersiz kınıyor, bu sefer başka ayetten değil, ama sünnet, yani Muhammed'in vermiş olduğu örneğinden. Demek, Muhammed'in sözü Allahın sözünden daha kuvvetli çıktı

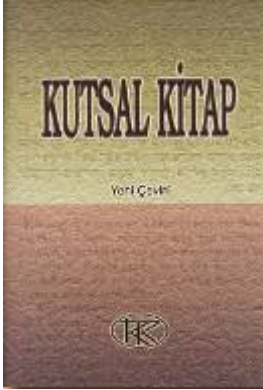
Bu karmakarışık durum müslümanların girdiği çaresizliğinden kaynaklanıyor. Ala Suresi 6-7 şöyle buyuruyor: "Sana Kuran'ı Biz okutacağız ve asla unutmayacaksın. Allah'ın dilediği bundan müstesnadır." Demek Allahın kendisi kimi ayetleri önce Muhammed'e sözde indiriyor, sonra da aynı ayetleri sevgili peygamberine unutturuyor. Bunun yararı ne olacak? Bunun mantıklı tarafı nerede? Sonsuz güce ve bilgiye sahip

olan Allah neden kendi sözünü korumasın, unutulmasına sebep olsun? Açıkça gördüğümüz gibi, tahrife, yani değişmeye uğramış olan kitap Kutsal Kitap değildir, Kurandır.

7. Okumaktan korkan var mı?

Son olarak okuyucularımıza az da olsa Kutsal Kitap'la tanıştırmak, onun içindeki uyumunu göstermek istiyoruz. Kutsal Kitap çok farklıdır, kesinlikle Kuran'a benzemez. Kutsal Kitap hiçbir zaman gökten 'inmedi', onda Allah tarafından esinlenen kişiler Allahın tarih boyunca yaptığı harika işlerine şahitlik yaptılar.

- Kuran tek bir kişi tarafından yazıldı, Kutsal Kitap ise kırtan fazla kişi tarafından kaleme alındı
- Kuran 23 yıl içinde yazıldı, Kutsal Kitap'ın kaleme alınması ise 1400 yıl sürdü.
- Kuran tek bir dilde (Arapça) yazıldı, Kutsal Kitap'ın İbranice, Aramice ve Grekçe olarak yazılan kısımlar var (üç dil).
- Kuran, çok kısa bir zaman kapsadığı halde, ayetler birbirlerine ters düşüyor, mensuh oldular. Buna karşın Kutsal Kitap çok uzun bir tarih parçası kapsıyor ve gene de içinde mükemmel bir uyum görüyoruz.
- Kutsal Kitap'ın merkezi Mesihti: Tevrat ve Zebur onun geleceğini söylerler – İncil de onun geldiğini bildirir. Böylece Kutsal Kitap'ın büyük ana konusu Allahın insanları nasıl kurtardığıdır. Buna karşın Kuran'da kesin

kurtuluş kavramı yoktur. Muhammed'in kendisi bile günahları için Allahtan af dilerdi.

- Kutsal Kitap'ın anlayışına göre, peygamberler vahiy almaları bilinçli ve insan aklına uygun bir şekilde oldu. Buna karşın Muhammed sözde vahiy alırken kendinden geçerd, olağanüstü bir ağırlık hissederdi, çan sesleri işitirdi, sıcak havada titremeye, soğuk havada terlemeye başlardı.
- Kutsal Kitap geleceğini bildiriyor: İsa Mesih daha yeryüzüne gelmeden yüzlerce yıl önce, onun hayatını en küçük detaylara kadar tarif etti. Bu, ancak ve ancak Allahın gücüyle mümkündür:
  - M.Ö. 730 yıllarında Yeşaya peygamber, Mesih'in bir bakireden doğacağını bildirdi.
  - M.Ö. 700 yılında Mika peygamber onun hangi kentte doğacağını bildirdi.
  - M.Ö. 520 Zekerya peygamber, Mesih'in alçakgönüllü ve hizmetkar olacağını bildirdi.
  - M.Ö. 1000 senelerinde Davut Zebur kitabında Mesih'in nasıl öleceğini tıpatıp gördü. Ve gene Zebur kitabında Mesih'in ölümlerden dirileceğini de bildirdi.
  - M.Ö. 530 yıllarında Danşel peygamber, Mesih'in dirildikten sonra göke alınacağını gördü.
  - M.Ö. 835 yılında Yoel peygamber, Mesih'in adında Allahın Kutsal Ruhunun yeryüzüne döküleceğini bildirdi.
  - Ayrıca Davut, Yeşaya ve Mika peygamberleri Mesih'in yeniden dünyaya dönüp bütün dünyayı yargılayacağını bildirdiler.

- Hatta Daniel peygamberinin kitabında Mesihin hangi yıllarda yeryüzüne geleceğini bile okuyoruz.

Sevgili okuyucumuz!

Kutsal Kitap dediğimiz Tevrat, Zebur ve İncil bozulmadı, değiştirilmedi, tahrif olmadı. Sonsuz, güçlü Allah yeryüzüne yolladığı sözünün bozulmasına izin vermedi, asla da izin vermeyecek. Kutsal Kitap aramızda açıkça okunabilir. Gördüğümüz gibi, Muhammed bile “Allahın kitaplarının arasında ayırım yapmayın” diyor. Madem öyle, kendi gözlerinizle bu Kutsal Kitabı araştırın. Yanlışlıkları varsa onları meydana çıkarın. Ama lütfen, ‘O kitabı ne yapayım? Zaten değiştirildi.” deyip onu bir kenara atmayalım. Öyle yapan onun yazarı olan Allahı da bir kenara atmış olur.

